

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/31/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6622204592
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6622204592.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcu: A. B. C. B., IČO: XX XXX XXX, so sídlom D. XXXX/X, XXX XX E. E., právne zast. JUDr. Peter Múkera, ml. advokát, so sídlom ul. ČSA 25, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 48 411 124, proti žalovanému: F. F. G., H., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX, XXX XX J., podľa oznámenia žalovaného t. č. B. XX, XXX XX K. H. L., o zaplatenie 2.845,98 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 12Csp/96/2022-77 zo dňa 25.04.2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 12Csp/96/2022-77 zo dňa 25.04.2023 p
o t v r d z u j e .

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100% v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.845,98 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.423,53 € od 14.06.2021 do 22.07.2021, vo výške 5 % ročne zo sumy 8,15 € od 23.07.2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 121,95 € od 26.12.2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 121,95 € od 26.01.2022 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 121,95 € od 26.02.2022 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 121,95 € od 26.03.2022 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 121,95 € od 26.04.2022 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 121,95 € od 26.05.2022 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 1.374,43 € od 26.06.2022 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 121,95 € od 26.06.2022 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 121,95 € od 26.07.2022 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 121,95 € od 26.08.2022 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 121,95 € od 26.09.2022 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 121,95 € od 26.10.2022 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 121,95 € od 26.11.2022 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). Návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o určení výšky trov konania (výrok III.). Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania, ktoré uviedol v bodoch 16. až 23. odôvodnenia rozsudku a v bodoch 37. až 54. odôvodnenia rozsudku mal za preukázané, že žalovaný porušil ustanovenia Zmluvy o výkone správy, keď za obdobie 01/2020 - 12/2020 nezaplatil jednotlivé úhrady za služby spojené s užívaním bytu vo výške 1.463,40 €. V zmysle zmluvy o výkone správy a to článku VII. bod 5.2 mal nedoplatok zistený vyúčtovaním uhradiť najneskôr do 30 dní od jeho prevzatia od správcu. Za rok 2020 bol žalovanému vyúčtovaním zistený nedoplatok vo výške 1.423,53 €, ktorý bol žalovaný vzhľadom na prevzatie vyúčtovania dňa 14.05.2021 povinný uhradiť najneskôr do dňa

13.06.2021. Žalovaný uhradil žalobcovi dňa 22.07.2021 z vyúčtovaním zisteného nedoplatku za rok 2020 sumu 1.415,38 €, čím žalobcovi dlhuje sumu 8,15 € za rok 2020. Tiež z listinných dôkazov mal súd preukázané, že za rok 2021 mal žalovaný nedoplatok vo výške 1.374,43 €, ktorý bol vzhľadom na jeho prevzatie vyúčtovania dňa 26.05.2022 povinný uhradiť najneskôr do dňa 25.06.2022. Žalovaný však neuhradil žalobcovi zo zisteného nedoplatku za rok 2021 žiadnu sumu, čím žalobcovi dlhuje za rok 2021 sumu 1.374,43 €. Na základe uvedených skutočností bol súd toho názoru, že žaloba čo do zaplatenia celkovej výške 2.845,98 €, je dôvodná a žalobca preukázal listinnými dôkazmi dôvodnosť podanej žaloby. Ďalej uviedol, že vo vzťahu k procesnej obrane žalovaného spočívajúcej v argumentácii podmieňujúcej uhradenie uplatňovaného nároku žalobcu na zaplatenie úhrad spojených s užívaním bytu pomocou žalobcu pri riešení problému žalovaného s pivnicou, ktorú žalovanému zabral sused, súd uviedol, že platenie preddavkov za byt, ktorý žalovaný nesporne užíval, nie je možné podmieňovať ochranou jeho osobného vlastníctva zo strany žalobcu ako správcu, keďže mu táto povinnosť nevyplýva zo zmluvy o výkone správy ani zo zákona. Zo zmluvy o výkone správy síce vyplýva, že správca je povinný dbať na ochranu práv vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a uprednostňovať ich záujmy pred vlastnými, z tohto ustanovenia zmluvy však vyplýva povinnosť ochrany vlastníctva všetkých vlastníkov, nie individuálnych vlastníckych práv konkrétneho vlastníka bytu.

Podľa zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, správcom môže byť právnická osoba alebo fyzická osoba podnikateľ, ktorá má v predmete podnikania alebo v predmete činnosti správu a údržbu bytového fondu; správca, ktorý spravuje bytové domy, musí spĺňať aj podmienky podľa osobitného predpisu (§ 8 ods. 1). Správou domu je obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca alebo spoločenstvo zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome okrem iného prevádzku, údržbu, opravy, rekonštrukciu a modernizáciu spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva a príslušenstva, či iné činnosti, ktoré bezprostredne súvisia s užívaním domu ako celku jednotlivými vlastníkami bytov a nebytových priestorov v dome (§ 6 ods. 2). Spoločnými časťami domu sa na účely tohto zákona rozumejú časti domu nevyhnutné na jeho podstatu a bezpečnosť, najmä základy domu, strechy, chodby, obvodové múry, priečelia, vchody, schodišťa, spoločné terasy, podkrovia, povaly, vodorovné nosné a izolačné konštrukcie a zvislé nosné konštrukcie (§ 2 ods. 4). Spoločnými zariadeniami domu sa na účely tohto zákona rozumejú zariadenia, ktoré sú určené na spoločné užívanie a slúžia výlučne tomuto domu, a to aj v prípade, ak sú umiestnené mimo domu. Takýmito zariadeniami sú najmä výťahy, práčovne a kotolne vrátane technologického zariadenia, sušiarne, kočíkarne, spoločné televízne antény, bleskozvody, komíny, vodovodné, teplonosné, kanalizačné, elektrické, telefónne a plynové prípojky (§ 2 ods. 5). Z uvedeného je zrejmé, správca vykonáva svoju činnosť vo vzťahu k bytovému domu, nie vo vzťahu ku konkrétnemu bytu.

Predmetom tohto sporu je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2.845,98 € ako úhrad za služby spojené s užívaním bytu. V konaní bolo nesporné, že žalovaný byt užíval, preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv v žalovanom období neplatil, pričom žalobca preukázal doručenie listín (ročných vyúčtovaní) žalovanému, ktorý ani nepochybnil prevzatie týchto listín, preto súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal právo na zaplatenie sumy 2.845,98 € (1.463,40 € + 8,15 € + 1.374,43 €).

Žalovaný je v omeškaní so splnením peňažného dlhu, preto žalobcovi vznikol nárok aj na úroky z omeškania. Podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády priznal súd žalobcovi úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých súm, kedy sa žalovaný dostal s ich úhradou do omeškania.

Čo sa týka sumy 1.423,53 €, ide o nedoplatok za rok 2020, pričom vyúčtovanie záloh žalovaný prevzal 14.05.2021 a bol povinný uhradiť ho najneskôr do dňa 13.06.2021, čo znamená, že dňom 14.06.2021 sa dostal do omeškania, pričom je zrejmé, že dňa 22.07.2021 uhradil zo zisteného nedoplatku sumu 1.415,38 €, takže so sumou 1.423,53 € sa dostal do omeškania od 14.06.2021 do 22.07.2021, kedy je povinný zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania z uvedenej sumy za uvedené obdobie. Žalobcovi za rok 2020 zo zisteného nedoplatku 1.423,53 €, keďže uhradil sumu 1.415,38 € dňa 22.07.2021, dlhuje sumu 8,15 €, s ktorou sa dostal do omeškania dňa 23.07.2021, a keďže omeškanie trvá, tak je povinný zaplatiť z tejto sumy úrok z omeškania do zaplatenia. Za rok 2022 je žalovaný v omeškaní s mesačnou sumou ako s výškou preddavku vo výške 121,95 €, ktoré bol povinný platiť do 25. dňa v mesiaci v zmysle Zmluvy o výkone správy, takže každý mesiac dňom nasledujúcim, t. j. 26. tým dňom sa dostal do omeškania, preto súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania odo dňa 26. dňa každý mesiac do zaplatenia. So sumou 1.374,43 €, ktorá predstavuje nedoplatok žalovaného za rok 2021 sa žalovaný dostal do omeškania dňa 26.06.2022, pretože vyúčtovaním zistený nedoplatok prevzal dňa 26.05.2022 a bol povinný ho uhradiť najneskôr do dňa 25.06.2022.

Sadzba úroku z omeškania 5 % predstavuje základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky platnú v čase omeškania žalovaného zvýšenú o päť percentuálnych bodov (od 01.01.2017 činila základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky 0,00 %).

Vo vzťahu k návrhu žalovaného, ktorým sa domáhal prerušenia konania súd pri aplikácii ustanovenia § 162 ods. 1, 2 a § 164 Civilného sporového poriadku návrh na prerušenie konania zamietol s poukazom na to, že pokiaľ žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu žiadal prerušiť konanie z dôvodu, že je potrebné vyriešiť najprv otázku, ktorá má v danej veci podstatný význam podľa Zmluvy o výkone správy, súdu nebolo zrejmé, čo je takouto otázkou. Vzhľadom na skutočnosť, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania podľa § 162 ani § 164 CSP, keďže rozhodnutie nezáviselo od otázky, ktorú nebol súd v tomto konaní oprávnený riešiť a nebolo vedené ani iné konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto spore, súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol v meritórnom rozhodnutí v súlade s § 162 ods. 3 CSP.

Vec právne posúdil podľa § 489 Občianskeho zákonníka, podľa § 6 ods. 1, 2, § 8 ods. 1, § 8a ods. 1, 6, 7, § 8b ods. 1, § 10 ods. 1, 2, 3, § 10 ods. 6, 7 zákona č. 182/1993 Z. z.; vo vzťahu k požadovanému príslušenstvu ako úroku z omeškania rozhodol pri aplikácii ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca mal v spore plný úspech, preto má aj voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný (podanie označené aj ako odpor, ktoré odvolací súd podľa obsahu podania a pôvodného označenia považoval za odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie vo veci sp. zn. 12Csp/96/2022 zo dňa 25.04.2023). Žalovaný v podanom odvolaní žiadal o prerušenie konania 12Csp/96/2022 z dôvodu, že toto je neopodstatnené, a aby vec vrátil Okresnému súdu Lučenec z dôvodu, že je potrebné vyriešiť najprv otázku, ktorá má v danej veci podstatný význam podľa zmluvy o výkone správy č. XXXX/XXXX/XXXX článok III. Práva a povinnosti správcu, kde správca porušil bod č. 5.1, 5.2, 5.3, 5.4. V odvolaní uviedol skutkový stav ohľadom nadobudnutia vlastníctva bytu č. 5 i s dvomi pivničnými priestormi kúpnu zmluvou zo dňa 06.11.2000, ďalej uvádzal rovnaké skutkové okolnosti ako v konaní pred súdom prvej inštancie vo vzťahu k užívaniu jedného pivničného priestoru inou osobou tvrdiac, že po zateplení suterénu niekto z neznámych dôvodov odovzdal jednu z jeho pivníc cudzej osobe s tým, že od t. č. sa nevie domôcť svojich práv, t. j. svojej pivnice i napriek neustálym apelovaniam domovníkovi i A. B. C., ktorý odmieta daný problém riešiť. Tento porušil povinnosti správcu; zaviazal sa napr. v bode 5.3 v zmluve o výkone správy, že bude dbať na ochranu práv vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a uprednostňovať ich záujme pred vlastnými. Správca porušil akýkoľvek právny zmluvný vzťah medzi žalovaným a správcom. Je neprípustné, že chce najprv od žalovaného uhradiť sumu a nie daný problém riešiť, hoci v zmluve sa zaviazal uprednostňovať a ochraňovať najprv práva vlastníkov bytov a nebytových priestorov a potom až jeho. Pokiaľ by danú problematiku správca riešil, nemal by žalovaný problém sumu zaplatiť. Uvedeným konaním vzniklo žalovanému nielen obmedzenie jeho vlastníckych práv na majetku, ale i škoda, ktorá mu vznikla činnosťou tretích osôb. Je absurdné, že ten, čo porušil prvý zmluvný vzťah žiada od neho uhradiť súdne trovy a právne služby, keď došlo z jeho strany k porušeniu zmluvného vzťahu, preto podáva odvolanie aj voči náhrade trov konania a právnym službám. Poukázal na ustanovenie § 118 ods. 2 a § 121 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka majúca za to, že pivnica je príslušenstvom bytu. Má za to, že skutkový stav nebol riadne zistený, čím došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Lučenec na ďalšie konanie z dôvodu, že je potrebné vyriešiť otázku, ktorá má v danej veci podstatný význam. Nie je možné, že pivnicu, ktorá je súčasťou bytu, na ktorý má hypotéku, užíva iný vlastník a bytové družstvo žiada od žalovaného zaplatiť niečo, čo nemá, resp. neužíva.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uvádza, že žalovaným uplatnené odvolacie námietky v celom rozsahu považuje za neopodstatnené, žalovaný v podanom odvolaní uvádza v podstate rovnaké námietky, aké prezentoval počas konania pred súdom prvej inštancie. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa súd prvej inštancie s uvedenými námietkami žalovaného podrobne vysporiadal, vrátane procesnej obrany žalovaného spočívajúcej v argumentácii podmieňujúcej uhradenie nároku žalobcu pomocou žalobcu pri riešení problému žalovaného s jeho pivnicou zabratou cudzou osobou. Žalobca opätovne odmieta tvrdenia žalovaného, že žalobca odmietnutím riešenia zásahu do vlastníckeho práva žalovaného k príslušenstvu jeho bytu (pivnice), porušil zmluvný vzťah založený

zmluvou o výkone správy, a to konkrétne svojej povinnosti uvedenej v článku III. bod 5.1, 5.2, 5.3 a 5.4 zmluvy o výkone správy č. XXXX/XXXX/XXXXX zo dňa 15.06.2016. Na základe uzatvorenej zmluvy o výkone správy žalobca ako správca vykonáva správu bytového domu, ktorou sa podľa § 6 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. rozumie obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca alebo spoločenstvo zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome okrem iného prevádzku, údržbu, opravy, rekonštrukciu a modernizáciu spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva a pozemku a príslušenstva, či iné činnosti, ktoré bezprostredne súvisia s užívaním domu ako celku jednotlivými vlastníkami bytov a nebytových priestorov. To znamená, že žalobca ako správca vykonáva svoju činnosť vo vzťahu k bytovému domu ako celku, nie je vo vzťahu ku konkrétnemu bytu, či nebytovému priestoru, vrátane ich príslušenstva. Zákon o vlastníctve bytov a rovnako ani zmluva o výkone správy neumožňujú žalobcovi ako správcovi zasahovať do vlastníckeho práva jednotlivých vlastníkov k ich bytom alebo nebytovým priestorom, vrátane ich príslušenstva, teda ani žiadnym spôsobom vstupovať do ochrany vlastníckeho práva jednotlivých vlastníkov k ich bytom alebo nebytovým priestorom, vrátane ich príslušenstva. To znamená, že žalobca odmietnutím riešenia zásahu do vlastníckeho práva žalovaného k príslušenstvu jeho bytu (pivnici) v žiadnom prípade neporušil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o výkone správy. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

4. Žalovaný k písomnému vyjadreniu žalobcu uviedol, že trvá na svojich všetkých vyjadreniach. Trvá na tom, aby odvolací súd uznesenie OS Lučenec zrušil a vo veci nariadil znovu konať. Je neúnosné, že veci, ktoré sú súčasťou jeho nehnuteľnosti, t. j. pivnice, sú v jeho vlastníctve, sú zaťažené hypotékou, prebral ich cudzí vlastník neoprávnene a A. vo veci odmieta konať, žiada niečo platiť čo vôbec neužíva a na čom mu vznikla počas obdobia viac než dvoch rokov nemalá škoda. A. vo svojej námietke tvrdí, že zabezpečuje služby s užívaním domu ako celku jednotlivými vlastníkami bytov, z čoho evidentne vyplýva, že i predmetnú vec, ktorú počas viac než dvoch rokov nerieši i napriek jeho výzvam mal konať. Z vyjadrenia A. taktiež vyplýva, že ani nevie, ku ktorému bytu ktorá pivnica patrí. Keby vedel, tak predloží súdu náskres pivníc k bytom.

5. Žalobca sa následne k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

6. V dôsledku odvolania podaného žalovaným krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Na základe podaného odvolania žalovaného tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania v zmysle § 380 CSP, ktorými je odvolací súd viazaný, po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci samej na základe vykonaného dokazovania v odôvodnení rozhodnutia skonštatoval skutkový stav veci správne, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal na základe zisteného skutkového stavu správne právne posúdenie veci. Súd prvej inštancie dôkazy vykonané v konaní vyhodnotil podľa § 191 ods. 1 CSP a rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd uvádza, že odvolateľ, teda žalovaný, v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvolať zmenu, či zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd pri rozhodovaní o veci vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, pričom v súdnej veci neboli naplnené procesné predpoklady dopĺňať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie zo strany odvolacieho súdu (§ 383, § 384 v spojení s ustanovením § 366 CSP). S prihliadnutím na rozsah odvolania žalovaného a odvolacie dôvody uvedené v podanom odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania

veci dospel k záveru, že podané odvolanie žalovaného dôvodné nie je, nemožno mu vyhovieť. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne, v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci nezistil odvolací súd žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok.

10. Odvolací súd k odvolacím námietkam žalovaného uvádza, že pokiaľ namieta správnosť rozhodnutia súdu, ktorým návrh žalovaného na prerušenie zamietol, odvolací súd preskúmaním veci zistil, že súd prvej inštancie procesný návrh žalobcu, ktorým sa domáhal prerušenia konania, správne posúdil pri aplikácii ustanovenia § 162 ods. 1 CSP a § 164 CSP a správne dospel k záveru, že pokiaľ žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie žiadal prerušiť konanie z dôvodu, že je potrebné vyriešiť najprv otázku, ktorá má v danej veci podstatný význam podľa zmluvy o výkone správy, z jeho návrhu nie je zrejmé, aká otázka, ktorá by mala mať podstatný význam pre rozhodnutie vo veci, mala byť s prihliadnutím na zmluvu o výkone správy bytového domu vyriešená. Súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že v súdnej veci neboli splnené podmienky pre prerušenie konania, a to ani podľa § 162 CSP a rovnako ani podľa § 164 CSP, keďže rozhodnutie súdu nezáviselo od otázky, ktorú by súd v tomto konaní nebol oprávnený riešiť a nebolo ani vedené žiadne iné konanie, v ktorom by sa riešila otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto spore. Navyiac odvolací súd uvádza, že v podanom odvolaní konkrétne odvolacie námietky vo vzťahu k rozhodnutiu súdu, ktorým návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol, žalovaným produkované neboli. Čo sa týka rozhodnutia súdu vo veci samej, súd náležite uviedol zistený skutkový stav v odôvodnení svojho rozhodnutia, pričom uviedol aj príslušné ustanovenia jednotlivých právnych noriem, ktoré v odôvodnení rozhodnutia citoval, a na základe ktorých súd vykonal právne posúdenie veci, pričom odvolací súd je v zhode s názorom súdu prvej inštancie, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný porušil povinnosti jednak podľa zmluvy o výkone správy, keď za jednotlivé žalované obdobia nezaplatil jednotlivé úhrady za služby spojené s užívaním bytu ako aj nedoplatky zistené vyúčtovaním a zároveň porušil zákonnú povinnosť v zmysle § 10 ods. 1 a 6 zákona č. 182/1993 Z. z. a vo vzťahu k žalobcovi žalovanému vznikol záväzok v zmysle § 489 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie sa dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkou - procesnou obranou žalovaného, keď žalovaný podmieňoval úhradu uplatňovaného nároku žalobcu, ktorý v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, čo do výšky žiadnym spôsobom nerozporoval, konaním (podľa žalovaného plnením povinnosti žalobcu pri riešení problému žalovaného s pivnicou odvolávajúc sa na povinnosti žalobcu ako správcu v zmysle článku III. bod 5.1, 5.2, 5.3, 5.4 zmluvy o výkone správy), a to v bodoch 57., 58. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na odôvodnenie rozsudku aj v tejto časti v plnom rozsahu odkazuje. Odvolací súd navyiac poukazuje na tú skutočnosť, že v prípade, že do vlastníckeho práva žalovaného zasahuje tretí subjekt, ochrany prípadných vlastníckych práv sa musí domáhať proti tomu, kto do jeho vlastníckych práv zasahuje. Pokiaľ žalovaný v odvolaní uviedol, že má za to, že skutkový stav nebol riadne zistený, neuviedol konkrétne aký dôkaz (ktorý navrhol žalovaný) súd nevykonal; nešpecifikoval v čom spočíva nedostatočne zistený skutkový stav a čím došlo k nesprávne právne posúdeniu, z týchto dôvodov nemohol odvolací súd takto všeobecne formulovanú námietku podrobiť odvolaciemu prieskumu. Vzhľadom už na vyššie uvedené preto odvolací súd dospel k názoru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v celom rozsahu vecne správny, odvolanie žalovaného dôvodné nie je, preto rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd postupom v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil. Preskúmaním veci, berúc do úvahy aj odvolaciu námietku žalovaného vo vzťahu k rozhodnutiu súdu o povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP z dôvodu, že žalobca bol v konaní v plnom rozsahu úspešnou stranou sporu, neúspešnou stranou sporu bol žalovaný, preto žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalovanému. Správne teda súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP a keďže žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešnou stranou sporu, žalovaný nebol úspešnou stranou sporu v odvolacom konaní, odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov konania pri aplikácii § 262 ods. 2 CSP.

12. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).